

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

« Ὁ Αἰγύπτιος στόλος ἀπέπλευσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου θέλει λάβει στρατεύματα. Τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἱμπραχίμ-πασσα φρούρια ἐφωδιάσθησαν εἰς δύο χρόνους. Ἐμείναν εἰς τὸν λιμένα τριάκοντα πολεμικὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων δύο εἶναι δίκρητα, καὶ πολλὰ

φρεγάται, ἐκ τοῦ στόλου τοῦ καπετάν-πασσα. Ὁ Αἰ-γύπτιος στόλος ἔλαβε διαταγὴν νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ διά-πλου του γύμνασιν διὰ πυρὸς ἐκάστην ἡμέραν, ὅπου ὁ καιρὸς ἤθελε συγχωρήσει.

• Ὁ Ἱμπραχίμ-πασσας εὐρίσκεται εἰς Τριπολιτζάν (*) μετὰ 6 χιλιάδων στρατιωτῶν καλῶς ἀπλισμένων καὶ προεβλημένων.

Προσθέτει ἔπειτα ὁ Ἀ. Θ. • "Ὅλα τὰ ἐνταῦθα ἐγ-χόμενα γράμματα ἐκφράζουσι γενικὴν ἀπορίαν, πῶς ὁ Ἱμπραχίμ-πασσας δὲν ἐπεχείρητε τίποτε ἀπὸ τῆς εἰς Σπάρτην ἐκστρατείας του ἀλλ' ἠξεύρομεν ἐνταῦθα ὅτι ἐμπωδίσθη διὰ τὴν τρομερὰν κακοκαιρίαν· διότι ἡ βρο-χὴ δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος, καὶ τοῦτο καθιστάνει τοὺς δρόμους ἀπολύτως δυσβάτους (**). ἀλλὰ μελετᾷ καὶ παρασκευάζεται νὰ κινηθῇ ὁδραστη-ρίως κατ' ἀρχὰς τοῦ ἔαρος."

Ὁ αὐτὸς περιέχει ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀπὸ 9 Ἰανουα-ρίου τ' ἀκόλουθα: "Ἀπό τινος καιροῦ δὲν ἔχομεν ἐνταῦ-θα κάμμιναν εἰδήσιν περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν ἐρ-γασίων τοῦ Ἱμπραχίμ-πασσα εἰς τὴν Πελοπόννησον. Προσμένομεν ἐνταῦθα γενικῶς ὅτι θέλει ὠφεληθῇ ἀπὸ τῶν ὅσων ἔλαβε νέων δυνάμεων, διὰ νὰ κτυπήσῃ κτύ-πημα μέγα. Τίποτε δὲν θέλει εἶναι εἰς αὐτὸν εὐ-κόλωτερον παρὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναυπλίου, τοῦ μόνου δυνατοῦ φρευρίου εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων εὐ-ρισκομένου καὶ ἐὰν δὲν ὠφεληθῇ ἀπὸ τῆς διχονοίας αὐτῶν καὶ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τοῦ ὀργανισμοῦ, διὰ νὰ κινήσῃ ὅλας του τὰς δυνάμεις πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος, πράγμα, τὸ ὅποσον δύναται νὰ κάμῃ χωρὶς τινος κινδύνου, κατὰ τὴν ἠθικὴν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν, θέλει ἀποδειχθῇ βέβαιον ὅτι ἀπόκρυφοί τινες αἰτίαι κωλύουσι τὸν βραχίονα τοῦ Ἱμπραχίμη, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἐφάνη κατὰ τρόπον λαμπρότατον, καὶ δὲν ἤμπορεῖ τις σήμερον νὰ ἀμφισβᾷ περὶ τούτου."

Ἡμεῖς ἀγνοοῦντες τὰς ἀποκρύφους ταύτας αἰ-τίας τῆς κωλύσεως τοῦ βραχίονος τοῦ Ἱμπραχίμη, λέγομεν τὰς φανερὰς. Ὁ Ἱμπραχίμης περὶτρέχων τὴν Πελοπόννησον καθ' ὅλον τὸ θέρος καὶ μέρος τοῦ φθι-νοπώρου ἐβλάπτετο μᾶλλον ἢ ἐβλαπτε, καὶ διὰ τοῦ ἐναπομείναντος στρατεύματός του δὲν ἤμπορεῖ οὔτε νὰ ἐπιχειρήσῃ οὔτε νὰ κατορθώσῃ τί γενναῖον. Κατὰ τὰς περιδρομὰς του εἶδεν αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τὴν ἐπι-μονὴν καὶ σταθερότητα τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀπόφασιν. Ἄλλο ἠλπίζε, καὶ ἄλλο εὐ-ρήκεν. Ὁ Ἱμπραχίμης ἐνόμιζεν, ὅτι, ἂν κάψῃ καὶ ἐρημώσῃ, θέλει ἀναγκάσει τὸν λαὸν τῆς Πελοποννή-σου εἰς ὑποταγὴν· ἀλλ' ἠπατήθη. Ἄν ἤθελε κινηθῇ καὶ τὸν χειμῶνα κατὰ τὴν ὀλιγότητα καὶ ἀδυναμίαν

(*) Δὲν εἶναι ἀληθινόν. Ὁ Ἱμπραχίμης εὐρίσκεται εἰς τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας, καὶ ἐκεῖθεν ἔπεμψε πρό τινος καιροῦ τροφὰς καὶ ἄλλα ἐπιτιμήδεια εἰς Τριπολιτζάν.

Ὁ Συντάκτης.

(**) Ψευδὲς ἀπολύτως. Ἄλλην αἰτίαν ἔπρεπε νὰ ζητή-σῃ ὁ Ἀ. Θ. τῆς ἀκινήσεως τοῦ Ἱμπραχίμη. Ὁ Συντάκτης.

τοῦ στρατεύματός του, ἤθελεν ἀφανισθῇ, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τί ποτε. Νέας δυνάμεις δὲν ἔλαβε, καὶ ὁ στόλος δὲν τῷ ἔφερεν ἄλλο εἰμὴ τροφὰς, πολεμεφῶδια καὶ χρήματα.

Ὁ αὐτὸς Ἀ. Θ. περιέχει τὴν 13 τοῦ Νοεμβρίου τὴν ἀκό-λουθον ἐπιστολὴν ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀπὸ 28 Ὀκτω-βρίου: "Μετὰ τὴν ἔλευσιν ταχυδρόμου ἐκ Κωνσταν-τινουπόλεως, μέρος τῶν στρατευμάτων τῶν ἐμδάντων εἰς τὰ πλοῖα ἔλαβε διαταγὴν ν' ἀποδῇ πάλιν εἰς τὴν ξηρὰν. Τὸ κίνημα τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πιθανώτερα εἶναι ὅτι, διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐν Ἀκκερμανίῳ συνθήκης, ἡ Ῥωσ-σία ἐμεσίτευσεν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Προσθέτουσιν ὅτι ἡ Πόρτα, πρόθυμος νὰ δράξῃ μετὰ χαρᾶς ἀφορμὴς τοῦ νὰ δείξῃ ὅτι ἐλησμόνησε τὰ παρελθόντα μετὰ γενναιότητος, φαίνεται ὅτι ὑπεσχέθη νὰ διατάξῃ μετ' ὀ-λίγου τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Πελοπόν-νησον. Ἐὰν ἡ εἰδήσις αὕτη ἐπιβεβαιωθῇ, ἤμποροῦ-μεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ὀγλήγορα θέλει παύσει ὁ σκληρὸς πό-λεμος, ὅστις καταφανίζει τὴν Ἑλλάδα πέντε ἢ ὀχθὲς ἔτη, καὶ προξενεῖ τόσας μεγάλας ζημίας εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Εὐρώπης διὰ τὸ πλῆθος τῶν πειρατῶν, οἱ ὁποῖοι κατενοχλοῦσι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος."

Συνέχεια καὶ τέλος
τῆς ἐν Ἀκκερμανίῳ γενομένης συμβάσεως.

Β'.

Πρᾶξις χωριστὴ περὶ τῶν ἡγεμονιῶν τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ.

Ἐπειδὴ οἱ ὀσποδάροι τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἰθαγενῶν βοϊάρων, ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς εἰς ἐκάστην αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ συγκατάθεσιν καὶ βούλησιν τῆς ὑψηλῆς Πόρτας παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ διβανίου, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τοπικὴν συνήθειαν.

Οἱ βοῖάροι τοῦ διβανίου ἐκάστης ἐπαρχίας, ὡς σῶμα τοῦ τόπου, καὶ μετὰ τῆς γενικῆς τῶν κατό-κων συμφωνίας, θέλουσιν ἐκλέγει εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὀσποδάρου ἓνα τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἱκανωτέρων εἰς τὸ κατέχειν αὐτὸ, καὶ θέλουσι παρουσιάζει εἰς τὴν ὑ-ψηλὴν Πόρταν δι' ἱκετικῆς ἀναφορᾶς (ἄρτζι-μαζᾶρ) τὸν ἐκλεχθέντα ὑποψήφιον, ὅστις, ἐὰν φανῇ δεκτὸς παρὰ τῇ ὑψηλῇ Πόρτᾳ, θέλει ὀνομασθῇ ὀσποδάρος, καὶ θέλει λάβει τὸ ἐνδυμα. Ἐὰν δὲ ἡ ἐχομασία τοῦ ἐκλελεγμένου ὑποψηφίου δὲν ἤθελεν εἶναι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὑψηλῆς Πόρτας διὰ λόγους μεγάλους, τότε, ἀφ' οὗ οἱ λόγοι αὐτοὶ ἀνακριθῶσι καὶ παρὰ τῶν δύο αὐτῶν, καὶ εὐρεθῶσιν ἀληθεῖς, θέλει διδασθαι ἄ-δεια εἰς τοὺς εἰρημένους βοϊάρους νὰ κάμνωσιν ἐκλογὴν ἄλλου ὑποκειμένου ἀρμοδίου.

Ἡ διάρκεια τῆς διοικήσεως τῶν ὀσποδάρων θέλει μένει πάντοτε ὀρισμένη, ὡς καὶ πρότερον, εἰς ἑπτὰ ἔτη πλήρη καὶ τέλεια, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ κα-

καταρθεῖν τοῦ ἀξιωματοῦ πρὸ τῆς διορίας αὐτῆς· ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς διοικήσεώς των ὑποπέσωσιν εἰς ἐγκλημά τι ἢ ὑψηλὴ Πόρτα θέλει εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν μινιστρον τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἀφ' οὗ, γενομένης ἐκατάθεσιν ἐξετάσεως, ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ὁσποδάρος ἐγένετο ἐγκλήματος ἑνοχος, κατ' αὐτὴν μόνην τὴν περὶ τούτου θέλει συγχωρεῖσθαι ἢ καθαίρεσιν τοῦ.

Οἱ ὁσποδάροι ἐπλήρωσαν τὴν ἐπωταετὴ διορίαν, χωρὶς νὰ δώσωσιν οὔτε εἰς τὰς δύο αὐλὰς οὔτε τὸν τόπον κάμμιαν ἀφορμὴν παραπόνου νομίμου βαρέος, ἡμποροῦν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὴν ἐπὶ τὰ ἔτη, ἐὰν γενῇ αἰτήσεις περὶ τούτου εἰς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν παρὰ τῶν τοπικῶν διδανίων, καὶ ἢ γενικῇ τῶν κατοίκων εὐχαρίστησις δειχθῇ ὑπὲρ αὐτῶν.

Εἰς τὰς τῶν ὁσποδάρων εἴτε διὰ γῆρας εἴτε δι' ἀσθένειαν ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἤθελε παραιτηθῇ πρὶν τῆς πληρώσεως τῆς ἐπωταετίας, ἢ ὑψηλὴ Πόρτα θέλει δώσει περὶ τούτου εἰδοχρὶς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἢ παραιτήσις θέλει γενῇ δεκτὴ, ἀφ' οὗ προηγουμένως συμφωνήσωσιν εἰς τοῦτο καὶ αἱ δύο αὐλαί.

Πᾶς ὁσποδάρος, καθαιρεθεὶς τῆς ἀρχῆς, ἀφ' οὗ ἐτελείωσε τὴν διορίαν τοῦ, ἢ ὅστις ἤθελε παραιτηθῇ, θέλει ἀφαιρεῖσθαι τὸν τίτλον τοῦ, καὶ θέλει ἐμβαίνει πάλιν εἰς τὴν τάξιν τῶν βοιάρων, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μὴ εἰρηνικὸς καὶ ἡσυχος· ἀλλὰ χωρὶς νὰ δύναται οὔτε μέλος τοῦ διδανίου νὰ γενῇ, οὔτε δημόσιόν τι ἐπάγγελμα νὰ ἀναλάβῃ, καὶ χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ἐκ δευτέρου ὁσποδάρος.

Οἱ υἱοὶ τῶν καθηρημένων ἢ παρητημένων ὁσποδάρων θέλουσι σώζειν τὸν τίτλον τοῦ βοιάρου, καὶ ἡμποροῦν νὰ λαμβάνωσι τοπικὰ ὑπουργήματα, καὶ νὰ ἐκλέγωνται ὁσποδάροι.

Καθηρημένου, παραιτηθέντος ἢ ἀποθανόντος τινὸς ὁσποδάρου, ἢ διοικήσεως τῆς ἡγεμονίας θέλει ἐμπιστευέσθαι, ἕως ὅτου ἐκλεχθῇ διάδοχος αὐτοῦ, εἰς τοποτηρητὰς (καϊμακάμας) διοριζομένους παρὰ τοῦ διδανίου τῆς εἰρημένης ἡγεμονίας.

Ἐπειδὴ τὸ χάττι-σερίφι τοῦ 1802 διέταξε τὴν κατάλυσιν τῶν φόρων, τῶν δασμῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων, ὅσα εἰσῆχθησαν ἀπὸ τοῦ 1198 (1783) ἔτους, οἱ ὁσποδάροι μετὰ τῶν βοιάρων τῶν ἐπιτοπιῶν διδανίων θέλουσιν ἀποφασίζειν καὶ προσδιορίζειν τὰ δασίματα καὶ τὰ ἐτήσια βάρη τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, λαμβάνοντες ὅσιν τὰς κατὰ τὸ χάττι-σερίφι τοῦ 1802 κατασταθείσας διατάξεις. Οἱ ὁσποδάροι δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ λείψωσιν ἀπὸ τῆς ἀκριβοῦς πληρώσεως αὐτῆς τῆς διατάξεως· καὶ θέλουσι προσέχειν εἰς τὰς παρὰ τοῦ μινιστροῦ τῆς Ἀ. Ἀ. Μ. γινομένας παραστάσεις, καὶ εἰς τὰς τῶν προξένων τῆς Ῥωσσίας, κατὰ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ γινομένας, περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν προνομίων τοῦ τόπου, καὶ ἰδιαιτέρως περὶ τῆς φυλάξεως τῶν παραγράφων καὶ ἀρθρῶν τῶν εἰς τὴν παρῶσαν πρᾶξιν καταχωρισμένων.

Οἱ ὁσποδάροι, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐπιτοπιῶν διδανίων, θέλουσι προσδιορίσειν εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν τὸν ἀριθμὸν τῶν μπεσλίδων κατὰ τὸν πρὸ τῶν ταραχῶν τοῦ 1821 ἔτους ὑπάρχοντα· ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτὸς, ἀφ' οὗ ἅπαξ διορισθῇ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ αὐξήσῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἐκτὸς μόνον ἂν ἢ κατεπείγουσι ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως αὐτῶν ἤθελε γνωρισθῇ καὶ παρὰ τῶν δύο μερῶν· καὶ ἐννοεῖται καλῶς ὅτι οἱ μπεσλίδες θέλουσι σχηματισθῇ καὶ ὁργανισθῇ ὡς ἦσαν καὶ πρὶν τῶν ταραχῶν τοῦ 1821 ἔτους· ὅτι οἱ ἀγαθὲς τῶν θέλουσιν ἐκλέγεσθαι καὶ ὀνομάζεσθαι κατὰ τὸν γινόμενον πρὸ τῆς εἰρημένης ἐποχῆς τρόπον· καὶ ὅτι τέλος οἱ μπεσλίδες καὶ οἱ ἀγαθὲς αὐτῶν θέλουσι περιορίζεσθαι πάντοτε εἰς μόνὰ τὰ ἔργα, πρὸς τὰ ὅποια ἐσυστάθησαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ νὰ μὴ ἐμπλέκωνται εἰς τοπικὰς ὑποθέσεις οὔτε εἰς ἄλλην τινὰ πρᾶξιν ἔξω τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Τὰ διαίως ἀρπαχθέντα κτήματα εἰς τὰ χῶματα τῆς Βλαχίας κατὰ τὴν Ἰμπραϊλάν, τὸ Γιούργοβον καὶ Κούλαν, καὶ ἐκεῖθεν τοῦ πεταμοῦ τῆς Ἀλούτας, θέλουσιν ἀποδοθῇ εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν, καὶ θέλει διορισθῇ διὰ τὴν εἰρημένην ἀπόδοσιν ὁ χρόνος εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ φερμάνια, τὰ ὅποια θέλουσι διευθυνθῇ πρὸς οὓς ἀνήκει.

Ὅσοι τῶν Μολδαβῶν βοιάρων ἠναγκάσθησαν διὰ τὰς ἐσχάτως συμβάσας ταραχὰς νὰ φύγωσιν ἐκ τῆς αὐτῶν πατρίδος, δύναται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτὴν ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῶσι παρὰ τινος, καὶ θέλουσιν ἀπολαύειν ἐντελῶς τῶν δικαιωμάτων, τῶν προνομίων, τῶν ἀγαθῶν καὶ κτημάτων των, ὡς καὶ πρότερον.

Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα, θεωροῦσα ὅσας δυστυχίας ἔδοκίμασαν αἱ ἡγεμονίαι τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας διὰ τὰς τελευταίας ταραχὰς, θέλει δώσει εἰς αὐτὰς δύο χρόνων ἀτέλειαν εἰς ὅσα αὐταὶ ὀφείλουσι νὰ πληρῶνωσιν εἰς αὐτὴν· ἀφ' οὗ δὲ παρέλθῃ ἡ διορία αὕτη, οἱ εἰρημένοι φόροι θέλουσι πληρῶνεσθαι κατὰ τὴν διὰ τῶν χάττι-σεριφίων τοῦ 1802 ὀρισμένην ἀποκοπὴν, καὶ δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ αὐξηθῶσιν. Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα θέλει συγχωρήσει ἐπίσης εἰς τοὺς κατοίκους τῶν δύο ἡγεμονιῶν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς τῶν καὶ τῆς βιομηχανίας τῶν, περὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ διατάξωσιν ὡς θέλει φανῇ εἰς αὐτοὺς ἀριστὸν· ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ὅσα ἀπαιτοῦνται νὰ χωρηγῶσι κατ' ἔτος εἰς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν, τῆς ὁποίας αἱ ἐπαρχίαι αὐταὶ θεωροῦνται ὡς ἀποθήκαι, καὶ τῶν πρὸς ἐφοδιασμὸν τοῦ τόπου ἀναγκαίων. Ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ χάττι-σεριφίου τοῦ 1802 αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς χορηγήσεις ταύτας, εἰς τὴν τακτικὴν αὐτῶν πληρωμὴν κατὰ τὰς διατρεχούσας τιμὰς, καθ' ἃς πρέπει νὰ ἐξοφλῶνται, καὶ τῶν ὁποίων ὁ διορισμὸς θέλει ἀνήκει, κρισιολογίας τυγχούσης, εἰς τὰ ἐπιτόπια διδάνια, θέλουσι βαλθῇ εἰς πρᾶξιν, καὶ θέλουσι φυλάττεσθαι εἰς τὸ μέλλον μετ' ἀκρας ἀκριβοείας.

Οἱ βοιάρου ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς τῶν ὁσποδάρων, καὶ νὰ φυλάττωσι πρὸς αὐτοὺς τελείαν

υποταγήν. Οἱ δὲ ὀσποδάροι πάλιν δὲν θέλουν φέρεσθαι σκληρῶς καὶ αὐτογνωμόνως πρὸς τοὺς βοιάρους, οὔτε δύνανται νὰ τοὺς ὑποβάλλωσιν εἰς ποινὰς, τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ἄξιοι, καὶ χωρὶς νὰ ἀποδειχθῶσιν ὅτι ἔπραξαν ἀμάρτημά τι· ἀλλὰ καὶ ἂν πταίσωσι, δὲν ἡμποροῦν νὰ τιμωρηθῶσιν, εἰ μὴ ἂφ' οὗ κριθῶσι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς συνθηκὰς τοῦ τόπου.

Ἐπειδὴ αἱ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους συμβᾶσαι εἰς Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν ταραχαὶ ἐπέφερον μεγάλην ἀταξίαν καὶ σύγχυσιν εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, ὑποχρεοῦνται οἱ ὀσποδάροι ν' ἀσχυληθῶσι χωρὶς τινος ἀναβολῆς, μετὰ τῶν ἐπιτοπίων διδανίων, εἰς τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθειῶν ἡγεμονιῶν, καὶ τὰ μέτρα ταῦτα θέλουν κατασταθῇ ἀντικείμενον γενικῆς διατάξεως εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν, καὶ ἡ διάταξις αὕτη θέλει βαλθῇ ἀμέσως εἰς ἐκτέλεσιν.

Ὅλα τὰ ἄλλα δικαιώματα καὶ προνόμια τῶν ἡγεμονιῶν τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, καὶ ὅλα τὰ εἰς ταῦτα ἀποβλέποντα χάττι-σερίφια, θέλουν διατηρηθῇ καὶ φυλαχθῇ, καθ' ὅσον δὲν παρηλλάγησαν διὰ τῆς παρούσης πράξεως.

Ὅθεν ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι, πληρεξούσιοι τῆς Ἀ. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ παδισιὰχ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, πλήρη αὐτοκρατορικὴν ἐξουσίαν ἔχοντες, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ὀθωμανικῆς ὑψηλῆς Πόρτας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν περὶ τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας τὰ ἀνωτέρω, τὰ ὁποῖα εἶναι συνέπεια τοῦ Ἀρθ. Γ' τῆς διασαφητικῆς καὶ ἐπιβεβαιωτικῆς τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης συμβάσεως, εἰς ὅκτῳ ἄρθρῳ γενομένης, εἰς τὰς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ὀθωμανῶν πληρεξουσίων ἐν Ἀκκερμανίῳ συνδιαλέξεις.

Διὸ καὶ ἡ παροῦσα χωριστὴ πράξις διετάχθη, ἐσφραγίσθη καὶ ὑπεγράφη, καὶ ἐδόθη παρ' ἡμῶν εἰς χεῖρας τῶν πληρεξουσίων τῆς ὑψηλῆς Πόρτας.

Ἐν Ἀκκερμανίῳ τῇ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρ.) 1826.

Ὁ κόμης Μ. Βορονζῶφος.
Ῥιθωπιέρρος.

Γ.

Πράξις χωριστὴ περὶ τῆς Σερβίας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ ὑψηλὴ Πόρτα, ἐπὶ μόνῳ σκοπῷ τῆς πληρώσεως τῶν ἐν τῷ Ἀρθ. Η' τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης ὁμολογηθέντων, ἐπέτρεψε προλαβόντως εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Σερβίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, νὰ παραστήσωσιν εἰς αὐτὴν τὰ αἰτήματα τοῦ ἔθνους των περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅσα νομίζουσιν ἀρμόδια εἰς στερέωσιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς εὐπραγίας τοῦ τόπου, οἱ ἀπεσταλμένοι αὐτοὶ ἐξέθεσαν προηγουμένως εἰς τὴν ἱκετικὴν αὐτῶν ἀναφορὰν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους των

περὶ τινῶν τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν, οἷα εἶναι ἡ ἐλευθερία εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἰηρσκειαν, ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀρχηγῶν του, ἡ ἀνεξαρτησία τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ διοικήσεως, ἡ ἔνωσις τῶν ἀπὸ τῆς Σερβίας ἀποσπασθέντων τόπων, ἡ ἔνωσις τῶν διαφόρων φύρων εἰς ἓνα μόνον, ἡ εἰς τοὺς Σέρβους ἄφεςις τῆς κυβερνήσεως τῶν εἰς μουσουλμανοὺς ἀνηκόντων κτημάτων ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ πληρώσωσιν αὐτοὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν φύρων, ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἄδεια εἰς τοὺς ἐμπόρους Σέρβους, νὰ ταξειδεύωσιν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν μετ' ἰδίων αὐτῶν διαβατηρίων, ἡ σύστασις νοσοκομείων, σχολείων καὶ τυπογραφιῶν, καὶ τέλος ἡ ἀπαγόρευσις τῶν μααμετανῶν ἀπὸ τοῦ νὰ κατοικῶσιν εἰς τὴν Σερβίαν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς φρουρὰς ἀνηκόντων. Ἀλλ' ἐν ᾧ κατεγίνοντο εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ διάταξιν τῶν ἀνωτέρω ἀριθμημένων ἄρθρων, παρενέπεσον ἐμπόδια τινὰ, καὶ διέκοψαν τὴν ἐξακολούθησιν. Ἀλλ' ἡ ὑψηλὴ Πόρτα ἐπιμένουσα καὶ σήμερον ἀκόμῃ εἰς τὴν στερεὰν αὐτῆς ἀπόφασιν εἰς τὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος τῶν Σέρβων τὰς εἰς τὸ Ἀρθ. Η' τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης ὁμολογηθείσας ὠφελείας, θέλει κανονίσει ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀπεσταλμένων Σέρβων τὰ ἀνωτέρω διαληφθέντα αἰτήματα αὐτοῦ τοῦ πιστοῦ καὶ ὑπηκόου ἔθνους, καθὼς καὶ ὅλα τ' ἄλλα, ὅσα ἤθελον παραστήσει εἰς αὐτὴν οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν Σέρβων, μὴ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸν χαρακτῆρα ὑπηκόων τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους.

Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα θέλει εἰδοποιήσῃ εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τῆς Ῥωσσίας αὐλὴν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ Ἀρθ. Η' τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης, καὶ θέλει κοινοποιήσῃ εἰς αὐτὴν τὸ φερμάνι συνωδευμένον μετὰ τοῦ χάττι-σερίφιου, δι' οὗ χαρίζονται αἱ ἀνωτέρω εἰρημέναι ὠφελείαι.

Ὅθεν ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι, πληρεξούσιοι τῆς Ἀ. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ παδισιὰχ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, πλήρη αὐτοκρατορικὴν ἐξουσίαν ἔχοντες, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ὀθωμανικῆς ὑψηλῆς Πόρτας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν περὶ τῶν Σέρβων τὰ ἀνωτέρω, τὰ ὁποῖα εἶναι συνέπεια τοῦ Ἀρθ. Ε' τῆς διασαφητικῆς καὶ ἐπιβεβαιωτικῆς τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης συμβάσεως, εἰς ὅκτῳ ἄρθρῳ γενομένης εἰς τὰς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ὀθωμανῶν πληρεξουσίων ἐν Ἀκκερμανίῳ συνδιαλέξεις.

Διὸ καὶ ἡ παροῦσα χωριστὴ πράξις διετάχθη, ἐσφραγίσθη καὶ ὑπεγράφη, καὶ ἐδόθη παρ' ἡμῶν εἰς χεῖρας τῶν πληρεξουσίων τῆς ὑψηλῆς Πόρτας.

Ἐν Ἀκκερμανίῳ τὴν 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1826.

Ὁ κόμης Μ. Βορονζῶφος.
Ῥιθωπιέρρος.

Σημ. Ἡ παροῦσα σύμβασις, καὶ αἱ δύο χωρισταὶ πράξεις, ἐπεκυρώθησαν παρὰ τῆς Ἀ. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας τὴν 14 (26) Ὀκτωβρ. 1826.